

hvor man vil have Havnen, saa bliver Spørgsmaalet om at hjælpe Fisserne andre Steder ved andre Anlæg, som dog alligevel ville være forbundne med temmelig betydelig Bekostning. Det andet Forhold, som blev omtalt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, var Forholdet ved Ringkøbing Fjord, og her har det ærede Medlem Ret i, at saaledes som vi nu ere stillede derovre, ere Forholdene ret fortvibledede. Vi gik jo til i Foraaret 1892 at grave et nyt Udlob gennem Tangen, der adskiller Ringkøbing Fjord fra Havet, og jeg skal minde om, skønt det er sagt saa tidt, at man gik til denne Foranstaltning, uagtet man vel vidste, at det kun var et Forsøg, man gjorde, og at dette Forsøg meget vel kunde glippe. Det har jo vist sig, at Løbet har lukket sig hvert Aar, og at det ikke alene har lukket sig — for det kunde man paa Forhaand tænke, kunde ske — men at man har Bamselighed ved at saa det aabnet igen. Det kræver Tid, fordi man maa afvente, at Vandstanden er høj inde i Fjorden og lav ude i Havet, fordi man ikke for kan saa Løbet skyllet ud, og for saa vidt ere vi jo ilde stillede. Det har vist sig i Aar, hvor Løbet lukkede sig, at man vel fik det gravet ud og aabnet igen, men saa ganske kort efter, at det var aabnet, har det paa ny lukket sig, og man er nu i Færd derovre med atter at søge det aabnet. Hvad der skal gøres her for at tilvejebringe en bedre Tilstand, er jeg ikke i Stand til i Djeblippet at kunne pege paa, jeg skal kun nævne, at vil man have befæstede Udlob, saa er Udgiften dertil i sin Tid opgjort til henholdsvis 1 og 2 Millioner Kr, efter som nu Anlægget skulde blive, og det er jo meget store Beløb, hvis man tager Hensyn til Renten deraf og dertil lægger den ikke ringe Bedligholdsudgift, som ganske sikkert vil komme. Det gælder jo atter her at sammenholde den Udgift, som saaledes paadrages Statskassen, med den økonomiske Indtægt, som Beboerne ved Ringkøbing Fjord kunne have af et saadant Udlob, og der maa jeg maaffe endnu kun minde om eet: Man maa jo ikke tro, at Forholdene omkring Ringkøbing Fjord blive udmærkede for Vandbrugerne, blot fordi man faar et fast Udlob fra Fjorden. Engene derovre ville stadig komme til at lide af Oversvømmelse paa Grund af Medbøren, nemlig i den Tid, der vil gaa med, indtil Medbøren kan finde Vej, og det er efter deres Mening, der kende Forholdene derovre, en ikke saa ringe Tid, der ofte vil gaa med dertil, saa man maa ikke, naar der er Tale om de økonomiske Tab, der lides derved, at Vandet staar over Engene, skyde hele Skylden over

paa det manglende Udlob fra Ringkøbing Fjord, det bærer ikke hele Skylden, og det er ikke nogen fuldstændig Forbedring, man kan opnaa ved et saadant Udlob. Jeg har nævnet disse forskellige Forhold mest for at sige, at det er Forhold, som Ministeriet skal have Opmærksomheden henvendt paa, og som der skal blive arbejdet paa. Jeg tror nemlig, at vi i en nærmere Aarrække maa komme til at anvende ikke saa ganske ubetydelige Beløb paa Fremme af Vandbygningsarbejder her i Landet.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) omtalte Forholdene ved Færgegaarden paa Fano og ønskede, at Staten skulde afløse Færgemonopolet. Jeg tør i saa Henseende henvise til, at efter den Ordning, der er truffet ved Loven af 21de Marts 1874, er det nærmest Amtsraadets Sag at rejse denne Sag. Færgeløbet derovre er af ren lokal Interesse, og derom udtaler denne Lov, til hvilken jeg skal henvise, at det bliver Amtsraadet, som skal tage Initiativet i Sagen. Dette Spørgsmaal har for Næsten været oppe tidligere, det var oppe senest i 1887, og Ministeriet udtalte den Gang, at hvis Amtsraadet vilde gaa til en Afløsning, og hvis de kommunale Autoriteter vilde hjælpe med en Del af Afløsningssummen, skulde man ikke være uvillig til at søge Bevillingsmagtens Samtykke til, at en Del af Afløsningssummen blev afholdt af Statskassen, men saa vidt jeg ved, er der ikke sket noget senere.

De ærede Medlemmer for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. E. Christensen) og Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) have udtalt sig om Ulykkesforsikringen og navnlig spurgt mig, hvorledes det stod sig med denne Sag. Som det vil erindres, havde vi forskellige Forslag fremme i sidste Samling med Hensyn til Ulykkesforsikring, hvilke Forslag gik til Udvalg, og Udvalget afgav en Betænkning i de sidste Dage af Samlingen, hvorved det viste sig, at Udvalget havde forenet sig om en Løsning af Spørgsmaalet, som særlig gjaldt Industri- og Haandværk, altsaa for saa vidt en delvis Løsning af Spørgsmaalet. Det blev nævnt, jeg tror af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds, at der ved dette Udvalgs Arbejde er taget særligt Hensyn til de Udtalelser, der kom fra mig under første Behandling, og jeg erkender dette med megen Tak. Der er i saa Henseende taget ganske særligt Hensyn til, hvad jeg har sagt, og jeg har for saa vidt jo ogsaa min Del i det Forslag, som Udvalget opstillede. Der kunde jo for mig opstaa den Tanke, om jeg skulde søge Samtykke til at føre den Sag videre igennem et Regerings-